

23. juni 2006:

Samtale på 2 min 15 sekunder med Tor Willy Vimme i lokalene til VW i Arendal. 3 minutter inn i opptaket startet samtalen med Vimme og Pettersen:

Nils: Hei, går det greit ?.

Vimme: Ja.

Nils: Jeg her bestemt meg for at jeg skal saksøke E & Y revisjonsfirma. Jeg har et jævlig sterkt lydbåndopptak, der de har lovet å si fra om de minste feil i regnskapet i 2003 – som ville føre til en risiko for meg privat.

Vimme: Ja ha.

Nils: De skulle gi en fortløpende tilbakemelding. Det har jeg på lydbånd, og det har jeg fått en advokat i Oslo til å se på. Og en revisor i Kragerø, han mener at de skal saksøkes, og jeg hadde tenkt jeg skulle prøve å spare deg for dette her. Nå har jeg Ernst & Young som revisor som jeg kan prøve å holde ansvarlig for dette. Og de har en god økonomi. Det jeg tenkte jeg skulle gjøre: Disse såkaldte feilsendte regningene som ble stila til ...uheldigvis til Bassengimport Pettersen, istedenfor til Bassengimport As. Det var vel egentlig ingen som visste, inklusiv deg, Turid (Larsen = regnskapsførenren) eller noen andre som var hos Bassengimport, at det ville få så store konsekvenser for meg, det at fakturaene ble stila til feil firmanavn. Det var ikke noe stor fokus på det.

Vimme: Nei. For å si det sånn Nils, jeg har lagt alt dette bak meg .

Nils: Visste du om det, at det ville få en konsekvens for meg ?

Vimme: Nei, og det var ikke meg som hadde med den prosessen å gjøre. Det var jo Tom Hansen som tok seg av den prosessen.

Nils: Så lenge du ikke visste at det ville få en konsekvens for meg, så er ikke jeg forbanna på deg på den måten. Men hvis du hadde visst det liksom.....

Vimme: Nei, altså. Du hadde jo en egen mann, Tom Hansen, konsulenten som du leide inn fra Oslo. Husker du han?

Nils: Ja, han fikk jo 200 tusen.

Vimme: Ja, det var han som tok seg av den prosessen der. Og det er jo han som eventuelt burde ha uttalt seg om det. Jeg kom jo inn etter at den prosessen var startet. Jeg var jo med på å vidrefordidle den prosessen.

Nils: Det var vel ikke så mye diskusjoner omkring hvorvidt dette ville ramme meg eller ikke. Det var jo ingen som tenkte noe særlig på det.

Vimme: Nei, altså, det ble uttalt at det ville være for det beste. Så det var jo det vi jobbet ut i fra.